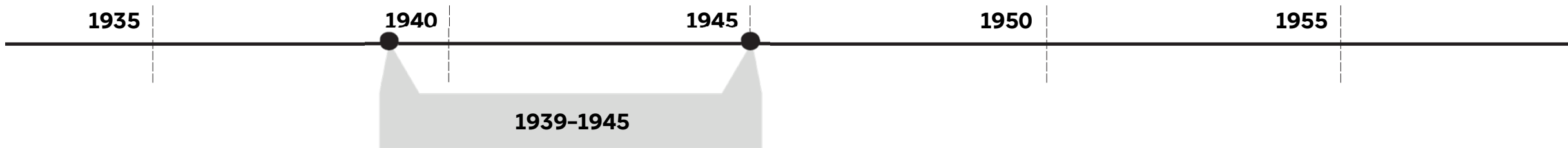

DE GESCHIEDENIS VAN DE EU

VAN KOLEN EN STAAL NAAR EEN GEMEENSCHAPPELIJKE EURO EN VERDER

DE TWEEDE WERELDOORLOG

Na de **Tweede Wereldoorlog** lag Europa in puin. Door de oorlog waren steden, wegen en een groot deel van de Europese industrie totaal verwoest. De Europese economie was één grote chaos. Ook op menselijk vlak had de oorlog verschrikkelijke gevolgen: wereldwijd stierven 55 miljoen mensen, raakten 35 miljoen mensen gewond en moesten 190 miljoen mensen vluchten. De roep om vrede klonk luider dan ooit.

VAN KOLEN EN STAAL NAAR EEN GEMEENSCHAPPELIJKE EURO EN VERDER

1950

1955

1960

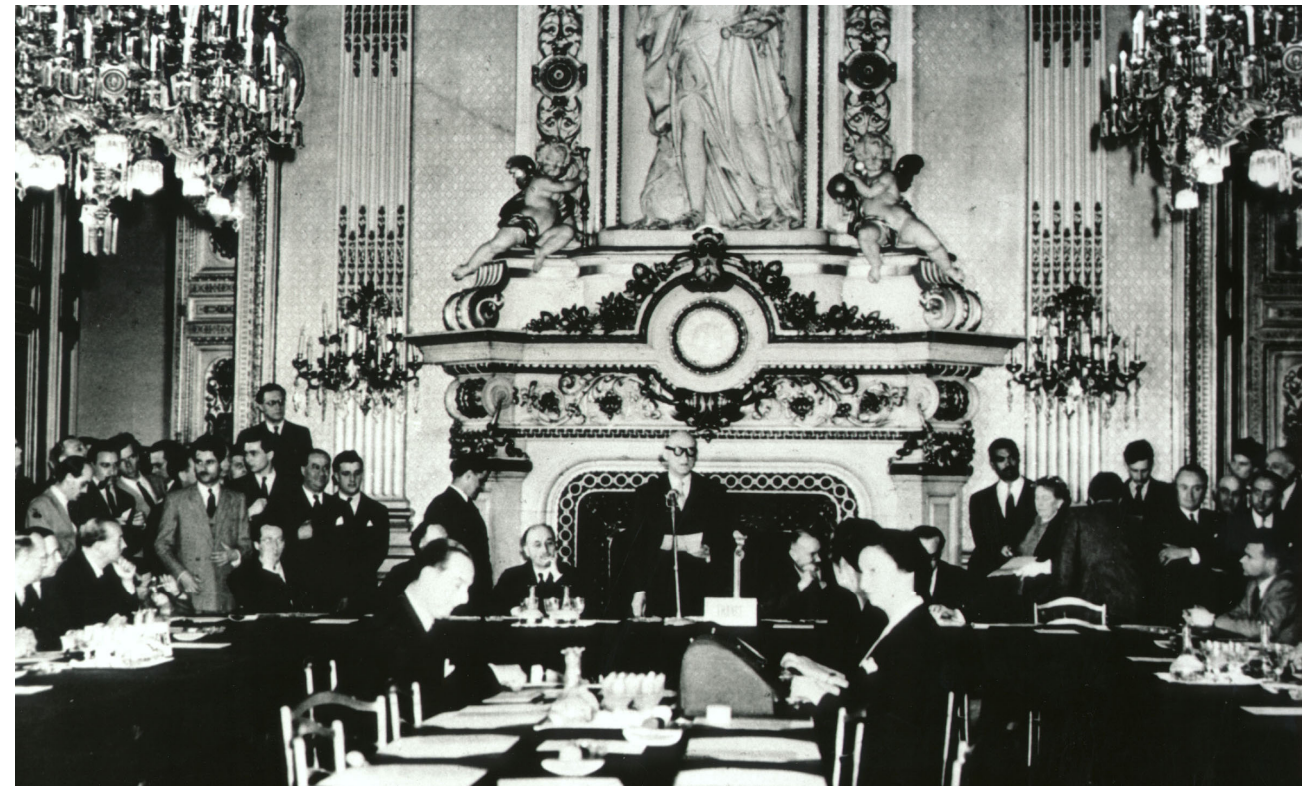
1965

1970

9/05
1950

1950: SCHUMAN VERKLARING

Op 9 mei 1950 hield **Robert Schuman**, de Franse minister van Buitenlandse Zaken, een persconferentie waarin hij de andere Europese landen opriep hun kolen- en staalproductie te bundelen. Omdat kolen en staal nodig zijn voor het produceren van wapens, hoopte hij dat deze samenwerking oorlogen voortaan onmogelijk zou maken. Daarnaast waren kolen en staal erg belangrijk voor de heropbouw van het naoorlogse Europa.

Schuman declaration © European Communities, 1950

VAN KOLEN EN STAAL NAAR EEN GEMEENSCHAPPELIJKE EURO EN VERDER

1950

1955

1960

1965

1970

1951

1951: VERDRAG TOT OPRICHTING VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAP VOOR KOLEN EN STAAL

Frankrijk, (West-)Duitsland, Italië, België, Nederland en Luxemburg reageerden stuk voor stuk positief op de verklaring van **Robert Schuman**. Deze zes landen ondertekenden in 1951 het **Verdrag van Parijs. De Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal (EGKS)** kwam in 1952 tot stand.

© European Communities, EP

VAN KOLEN EN STAAL NAAR EEN GEMEENSCHAPPELIJKE EURO EN VERDER

1950

1955

1960

1965

1970

1957

1957: DE VERDRAGEN VAN ROME: HET EEG – EN HET EURATOM-VERDRAG

Deze eerste zes landen streefden naar een nog sterkere economische integratie. Met dit doel voor ogen ondertekenden ze in 1957 twee nieuwe verdragen: het **EEG-Verdrag** en het **Euratom-Verdrag**, ook wel bekend als de Verdragen van Rome.

- **De Europese Economische Gemeenschap (EEG)**: de landen kwamen overeen hun afzonderlijke economieën geleidelijk aan om te zetten in een gemeenschappelijke markt, te beginnen met een douane-unie. Dit verdrag was het startsein voor samenwerking op het gebied van het landbouw-, visserij-, haven- en vervoersbeleid.
- **Euratom**: deze samenwerking rond kernenergie was gericht op gezamenlijk onderzoek naar mogelijke civiele toepassingen van kernenergie.

De **Verdragen van Rome** traden in 1958 in werking.

Tekenen van de Verdragen van Rome © AP 1957 – Source EC Audiovisual Service

VAN KOLEN EN STAAL NAAR EEN GEMEENSCHAPPELIJKE EURO EN VERDER

1975

1980

1985

1990

1995

1979

1979: EERSTE RECHTSTREEKSE VERKIEZINGEN VOOR HET EUROPEES PARLEMENT

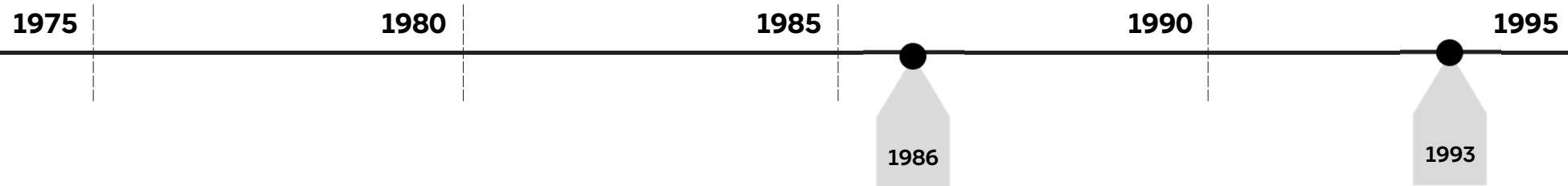
De burgers van de Europese Gemeenschappen kozen in **juni 1979** voor het eerst rechtstreeks hun vertegenwoordigers in het Europees Parlement. Op dat moment bestonden de Gemeenschappen uit negen landen, die 410 leden kozen voor het Parlement voor de periode 1979-1984.

Simone Veil werd in 1979 de eerste voorzitter van het rechtstreeks gekozen Europees Parlement en was daarmee de eerste vrouw die deze functie bekleedde.

Stembureau tijdens de Europese verkiezingen, België © European Communities, 1957

VAN KOLEN EN STAAL NAAR EEN GEMEENSCHAPPELIJKE EURO EN VERDER

1986: DE EUROPESE AKTE

Dertig jaar nadat de landen hadden besloten een gemeenschappelijke markt op te richten (de **Verdragen van Rome**) was deze er nog steeds niet. Met de **Europese Akte** (die in 1986 werd ondertekend en in 1987 van kracht werd) besloten de lidstaten om alle belemmeringen voor handel en vrij verkeer op te heffen.

1993: OPEN GRENZEN

Op **1 januari 1993** "verdwenen" de binnengrenzen van de lidstaten van de Europese Unie. De **eengemaakte markt** met het vrije verkeer van personen, goederen, diensten en kapitaal was een feit.

VAN KOLEN EN STAAL NAAR EEN GEMEENSCHAPPELIJKE EURO EN VERDER

1975

1980

1985

1990

1995

1992

1992: VERDRAG BETREFFENDE DE EUROPESE UNIE – VERDRAG VAN MAASTRICHT

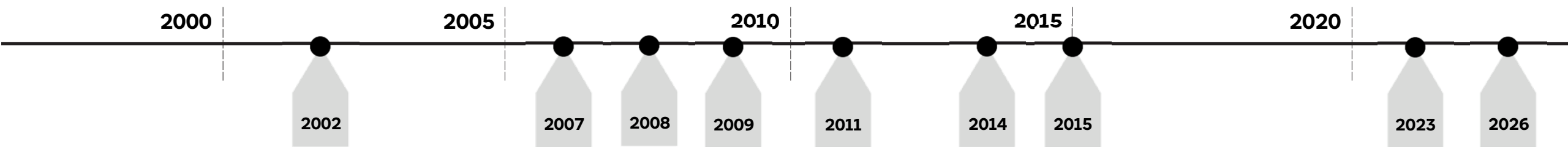
Het **Verdrag van Maastricht** luidde (naast de bestaande economische integratie) de start in van samenwerking op **politiek** niveau. De voormalige Europese Gemeenschappen kregen een **nieuwe naam: de Europese Unie**. De "nieuwe" Europese Unie bestond uit drie belangrijke pijlers:

1. **Economische integratie:** de lidstaten besloten de economische integratie te versterken en een gemeenschappelijke **Europese munt** in te voeren: de euro.
2. Samenwerking op het gebied van het **buitenlands en veiligheidsbeleid**.
3. Samenwerking op het gebied van **binnenlandse zaken en justitie**.

Dit verdrag werd in 1992 ondertekend en trad in 1993 in werking.

VAN KOLEN EN STAAL NAAR EEN GEMEENSCHAPPELIJKE EURO EN VERDER

2002: INVOERING VAN DE EURO

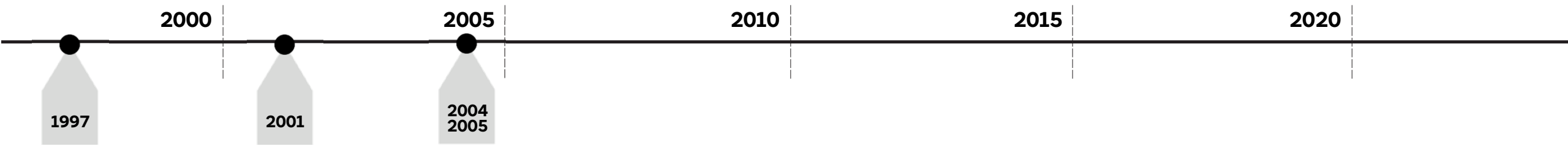
In **1999** werd de euro ingevoerd in het bankwezen. Het duurde nog tot **1 januari 2002** voordat mensen met euromunten en -biljetten konden betalen. De twaalf EU-landen die in 2002 de euro als betaalmiddel begonnen te gebruiken, zijn België, Duitsland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Ierland, Italië, Luxemburg, Nederland, Oostenrijk, Portugal en Spanje.

Sindsdien hebben nog acht landen de euro ingevoerd: Slovenië (**2007**), Cyprus (**2008**), Malta (**2008**), Slowakije (**2009**), Estland (**2011**), Letland (**2014**), Litouwen (**2015**) en Kroatië (**2023**).

Bulgarije wordt verwacht in **2026** tot de eurozone toe te treden.

VAN KOLEN EN STAAL NAAR EEN GEMEENSCHAPPELIJKE EURO EN VERDER

1997: VERDRAG VAN AMSTERDAM

Met de toetreding van Oost-Europese landen in het vooruitzicht moest de EU klaar zijn voor een sterke groei van het aantal lidstaten. Het besluitvormingsproces was nodig aan herziening toe: besluiten moesten vaker worden genomen met een meerderheid van stemmen in plaats van met eenparigheid van stemmen. De eerste poging tot verandering was het Verdrag van Amsterdam (ondertekend in 1997, in werking getreden in 1999). Dit verdrag voldeed echter niet aan de verwachtingen.

2001: VERDRAG VAN NICE

Omdat de datum van toetreding van de nieuwe landen almaar dichterbij kwam, werd in Nice een tweede poging ondernomen om de Europese Unie te hervormen (ondertekend in 2001, in werking getreden in 2003). Ook dit verdrag maakte het besluitvormingsproces niet eenvoudiger.

2004–2005: DE EUROPESE GRONDWET

Na de twee mislukte pogingen om de EU te hervormen, kwam in juni 2004 een derde poging in de vorm van de Europese Grondwet. Vanwege het belang er van en ook omdat het woord “grondwet” werd gebruikt, besloot een aantal landen een referendum te organiseren.

De bevolking van Frankrijk en Nederland stemde tegen deze nieuwe “Grondwet voor Europa”. Omdat elke nieuw EU-verdrag door elke afzonderlijke lidstaat moet worden goedgekeurd, kon de Grondwet niet worden aangenomen.

Affiches voor het referendum in Frankrijk © European Communities, 2005

VAN KOLEN EN STAAL NAAR EEN GEMEENSCHAPPELIJKE EURO EN VERDER

2000

2005

2010

2015

2020

2007

2007: HET VERDRAG VAN LISSABON

Het Verdrag van Lissabon slaagde erin de werking van de EU-instellingen te veranderen. Het werd gemakkelijker om op EU-niveau besluiten te nemen. De nieuwe regels traden in december 2009 in werking en bepalen de huidige werkwijze van de EU.

Staatshoofden en regeringsleiders in Lissabon. © European Communities 2007

VAN KOLEN EN STAAL NAAR EEN GEMEENSCHAPPELIJKE EURO EN VERDER

2000

2005

2010

2015

2020

2012

2012: DE EU WINT DE NOBELPRIJS VOOR DE VREDE

De prijs werd toegekend als erkenning van de Europese inzet voor vrede, verzoening, democratie en mensenrechten.

© European Union, 2012

VAN KOLEN EN STAAL NAAR EEN GEMEENSCHAPPELIJKE EURO EN VERDER

2000

2005

2010

2015

2020

2016

2020

2016: REFERENDUM IN HET VK OVER EEN VERTREK UIT DE EU

Op 23 juni 2016 kregen de burgers van het Verenigd Koninkrijk de volgende vraag voorgelegd: "Moet het VK lid van de Europese Unie blijven of de Europese Unie verlaten?" 51,9 % stemde voor vertrekken en 48,1 % voor blijven, waarna de onderhandelingen over het vertrek uit de Europese Unie van start gingen. Daarmee zou het VK het eerste land ooit worden dat de Europese Unie heeft verlaten.

2020: UK OFFICIALLY WITHDRAWS FROM THE EU

Na drie jaar onderhandelen verliet het VK op 31 januari 2020 officieel de Europese Unie.

Referendum on the United Kingdom's membership of the European Union

Vote only once by putting a cross ☒ in the box next to your choice

Should the United Kingdom remain a member of the European Union or leave the European Union?

Remain a member of the European Union

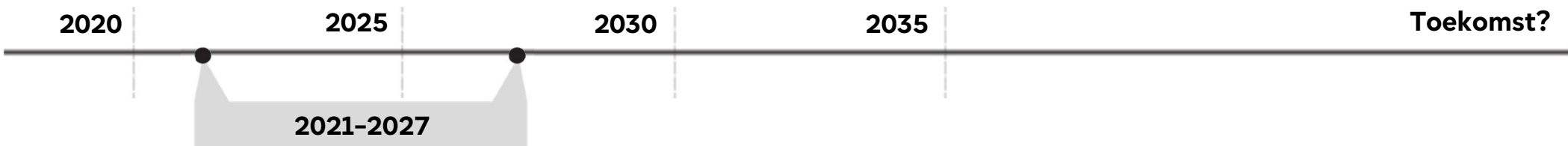
☐

Leave the European Union

☐

Stembiljet voor het referendum over de brexit op 23 juni 2016.

VAN KOLEN EN STAAL NAAR EEN GEMEENSCHAPPELIJKE EURO EN VERDER

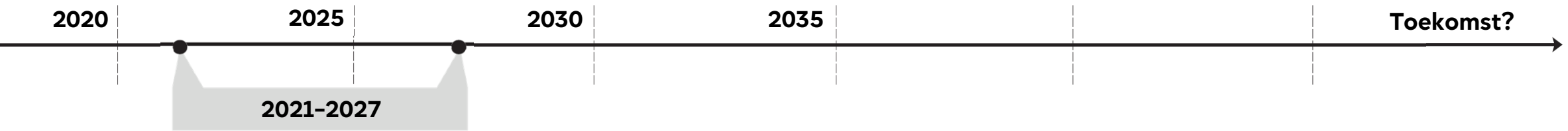
NEXT GENERATION EU

De COVID-19-pandemie heeft voor veel sociale en economische gevolgen gezorgd. De EU wil deze gevolgen helpen opvangen en heeft daarom een uitvoerig herstelplan aangenomen. In het kader van dat plan werd €806,9 miljard toegevoegd aan de **langetermijnbegroting van de EU voor 2021-2027**. Daarmee komt het totaal van de EU-begroting neer op meer dan €2 000 miljard (in huidige prijzen en na de herziening van de langetermijnbegroting van de EU in 2024).

Het herstelplan wordt gefinancierd door geld te lenen op de financiële markten – nooit eerder heeft de EU op zo'n grote schaal geld geleend.

VAN KOLEN EN STAAL NAAR EEN GEMEENSCHAPPELIJKE EURO EN VERDER

INVESTEREN IN WAT BELANGRIJK IS

De langetermijnbegroting van de EU ondersteunt studenten, onderzoekers, bedrijven, regio's, steden en ngo's in heel Europa. Via de financiering uit de EU-begroting draagt de EU bij aan veiligere voedselsystemen, beter vervoersinfrastructuur, een schoner milieu, digitale innovatie en strengere beveiliging van de buitengrenzen.

Het Europees Parlement zet zich in om te garanderen dat met de volgende langetermijnbegroting voor 2028-2034 wordt geïnvesteerd in wat de Europeanen het belangrijkste vinden. Ook moet er vooruitgang worden geboekt op het gebied van gedeelde prioriteiten, zoals sociale en territoriale cohesie, veiligheid en defensie, concurrentievermogen en de toenemende klimaat- en biodiversiteitscrisis.

Meer info hierover via <https://eubudget.europarl.europa.eu/nl>

DE GESCHIEDENIS VAN DE EU